

Verslag wandeling 07 maart 2019 in Blanden

De weerman voorspelde weinig goeds: regen, buien en daarbij nog een strakke wind. Het Terkamerenbos in Brussel werd afgesloten. Onze voorzitter Achilles vreesde dan ook voor een mindere opkomst maar niets was minder waar: er daagden 63 dapperen op waaronder enkele nieuwe gezichten. Dat maakt het elke keer leuk om weer andere collega's te ontmoeten. Onze gids Jan nam ons mee voor een wandeling van 8 km in Blanden door Mollendaalbos dat deel uitmaakt van het 2.000 ha groot Meerdaalwoud. Dank zij een extra mail van Nicole wist elke deelnemer de startplaats te bereiken.

Wat snel opviel was dat wij in het bos weinig of geen wind voelden. Via enkele wandelknooppunten van het netwerk Zuid-Dijleland (300 km wandelplezier) bereikten wij "Mommedeel": het hoogste punt van het woud (107,5 m). Er zouden nog enkele klimmetjes volgen.

Via de Weertse Dreef zakten wij af naar de Walendreef en de Milse Baan. Deze namen verwijzen naar de nabijheid van Waals-Brabant. Wij zitten hier slechts enkele honderden meters van de taalgrens. Om den 'dikke eik' te bereiken, werden wij getrakteerd op een nieuwe beklimming langsheen een glibberig en modderig pad. Maar de beloning bleef niet lang uit: op de kruising van de Kanseliersdreef met de Godendreef troffen wij de **Den Dikken Eik** (uit het jaar 1675, meer dan 5m omtrek) aan een wegeltje met de naam Dikke Eikdreef. De modder lieten wij achter ons en via de Godendreef, Weertse Dreef en het Margrietenpad toornde plots de kerk van Blanden boven het landschap uit.

En wonder boven wonder wij hielden het zo goed als droog buiten enkele regendruppels. De afwezigen hadden weer ongelijk. In de voetbalkantine van de Stormvogels Haasrode werd duchtig nagepraat over de mooie wandeling bij een frisse punt, een frisdrank of koffie.

Jan

Voor meer foto's van Willy Coen, zie ons foto album